

[Jytte Andersen]

Uddannelsessystemet skal ændres, så det bliver bredt i sit indhold, og det er lige præcis, hvad det ikke gør i øjeblikket; tværtimod går det den anden vej, det bliver mere og mere snævert i sit indhold, det bliver mere og mere erhvervsrettet.

Dertil kommer, at økonomiske, psykologiske og geografiske barrierer skal nedbrydes. Der er ikke alene tale om at prøve at påvirke kvinders valg individuelt. Det handler altså også om kollektivt at sætte ind i forhold til et arbejdsmarked, som i meget høj grad er præget af mændenes indstilling til tingene.

Det er kolossalt vigtigt, at de krav, som jeg her stiller til en anden organisering af arbejdet, synliggør, hvad kvinder kan, hvad kvinder er specielt gode til, hvilke særlige forudsætninger kvinder har for at løse f.eks. tekniske opgaver og opgaver omkring edb. Og her er der både tale om en kvindegaranti, om betalt frihed til uddannelse, om øgede uddannelsesmuligheder og om en demokratisering af arbejdslivet. Det er faktisk nødvendige elementer i det arbejde, der skal give kvinder fremtidshåb.

Derfor synes jeg, at det, vores ordfører, fru Helle Degn, har sagt om statsministerens redegørelse, kan bruges som bilag til en handlingsplan med en politisk målsætning på kvindernes vegne.

Mette Groes (S):

Det største problem i forbindelse med kvinders ligestilling på arbejdsmarkedet er naturligvis, om der er tilstrækkelige børnepasningsmuligheder. Jeg har derfor meget svært ved at forstå socialministeren, når hun i sit papir på side 9 skriver:

»Det forhold, at der flere steder er ventelister for børns optagelse i en daginstitution eller dagforanstaltning, har efter Socialministeriets opfattelse ikke noget med ligestilling at gøre.«

Jamen hvordan tror ministeren den kvinde har det, der går på arbejde og ved, at der ikke er betryggende opsyn med hendes børn? Hvordan tror ministeren den kvinde har det, som er arbejdsløs og får tilbudt et arbejde, men ikke kan tage imod det, fordi barnet ikke kan passes?

Det er da helt oplagt, at skal kvinden nogen sinde finde sin naturlige plads på ar-

bejdsmarkedet på lige fod med manden, skal børnepasningsproblemerne simpelt hen løses.

Ministeren skriver på side 10, at småbørnsforældre har brug for nedsat arbejdstid, og det er så sandt, som det er sagt. I sin børnepolitiske redegørelse foreslår hun, at kvinderne selv skal betale for deres arbejdstidsnedsættelse ud af det beløb på 5.000 kr. årligt, som de vil få i børnefamilieydelse. Det er en højst mærkværdig tanke. De penge skal bruges til tøj til børnene og til dækning af bare en brøkdel af, hvad det koster forældrene at have dem. Arbejdstidsforkortelsen er et overenskomstspørgsmål, og det skal bestemt ikke løses med hverken den ene eller den anden form for sociale tilskud.

På side 11 overvejer ministeren, hvorledes problemer i forbindelse med betalt frihed ved børns sygdom kan løses. Det behøver hun såmænd ikke overveje så nøje, hun kan se under punkt 7 på dagsordenen for i dag.

Og nu til kulturministeren. Der er i beslutningsforslaget om kvindeforskning en passus om, at der ved universiteter og højere læreanstalter skal opbygges databaser i kvindeforskning, eller som der står: »Der gives offentlig støtte til udbygning af kvindeforskningens informations-, dokumentations-, registrerings- og arkivvirksomhed.« Jeg vil spørge, hvordan det går med at indfri dette løfte.

Til sidst vil jeg bede statsministeren om at se på Dansk Kvindesamfunds henvendelse om, at der afsættes 300.000 kr. på finansloven til støtte for projekter og aktiviteter, der ønskes gennemført af kvindeorganisationer eller kvindegrupper uden for Danske Kvinders Nationalråds regi. Jeg ved godt, at regeringen allerede har afsat 300.000 kr. til Danske Kvinders Nationalråd, og det er også flot, men Dansk Kvindesamfund er landets ældste kvindeforening. Den har faktisk kæmpet i over 100 år for kvindernes ligestilling. Nu må I øve den retfærdighedshandling at støtte foreningen ordentligt som en ringe tak for det kæmpearbejde, den har udført i udvalg, kommissioner og råd.

Joanna Rønn (S):

Jeg vil koncentrere mig om justitsministerens bidrag til handlingsprogram for ligestilling mellem mænd og kvinder.